

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/32/2018
Identifikačné číslo spisu: 7017200139
Dátum vydania rozhodnutia: 13.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200139.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavaleca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: MARADA Real Estates a.s., so sídlom Alžbetina 41, Košice, IČO: 36 587 672, zast.: NOVICKÝ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Františkánska 5, Košice, IČO: 47 197 919, proti žalovanému (v konaní sťažovateľ): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/21/2017 zo dňa 8. februára 2018, ECLI:SK:KSKE:2018:7017200139.2, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie na finančnom orgáne

1. Rozhodnutím č. B/2012/205419/B/2012/00014437-09 zo dňa 31.01.2012 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) Mesto Košice podľa § 99 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o miestnych daniach“), podľa § 1a písm. b), bod 1 a § 44 ods. 6 písm. b) zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) a podľa § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubilo žalobcovi daň z nehnuteľností na rok 2011 (ďalej len „daň“). Uviedlo, že rozhodnutie je vydané na základe protokolu o daňovej kontrole.

2. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie zo dňa 22.02.2012, v ktorom namietal, že Mesto Košice nebolo správcom dane pre rok 2011, keďže zdaňované nehnuteľnosti sa nenachádzali v katastrálnom území R., ale sa nachádzali v katastrálnom území Z., ktoré patrí pod Obec Sokolany. Poukázal na to, že podľa zápisu v katastri boli jeho nehnuteľnosti až do 28.04.2011 vedené v

katastrálnom území Z.. Okrem toho argumentoval právnou istotou tvrdiac, že nie je možné, aby dvaja rôzni správcovia dane rovnakého druhu zdaňovali totožný predmet dane a obaja vyžadovali od daňovníka odvedenie totožnej dane v prospech každého z nich.

3. Žalovaný ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 4 a § 165b ods. 1 Daňového poriadku rozhodnutím č. 1795004/2016 zo dňa 19.12.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení poukázal na ustanovenia § 99 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a) a § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach a § 3 ods. 10 písm. a) zákona č. 511/1992 Zb. S odkazom na vyjadrenie Katastrálneho odboru Okresného úradu Košice - okolie uviedol, že dňa 08.11.2010 nadobudol právoplatnosť nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) č. II. ÚS 65/2010 (ďalej len „Nález Ústavného súdu“), ktorým stratilo právoplatnosť rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie (ďalej len „Správa katastra“) č. H 2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007 vo veci určenia priebehu hranice Obce Sokolany a hranice katastrálneho územia Z. (ďalej len „Rozhodnutie Správy katastra“) a že na základe tohto nálezu bola obnovená pôvodná hranica medzi katastrálnymi územiami Z. a R. v prospech Mesta Košice. Uviedol, že vzhľadom na tento právny stav k 01.01.2011 správu dane vykonávalo Mesto Košice a námietka žalobcu týkajúca sa správcu dane je neopodstatnená.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Proti napadnutému opatreniu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) správnu žalobu, na základe ktorej krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil preskúmané rozhodnutie aj prvostupňové rozhodnutie a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie; žalobcovi priznal proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

5. Krajský súd za podstatné považoval, že ku dňu 01.01.2011 boli označené nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu zapísané na LV č. XXXX vedené v katastrálnom území Z. a opak tejto skutočnosti nebol preukázaný. Zápis, ktorý určil, že patria do katastrálneho územia Z., bol vykonaný na základe Rozhodnutia Správy katastra v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sp/18/2007-29 zo dňa 22.11.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 11.11.2008. Takto zapísaný stav trval až do vyznačenia zmeny údajov v katastri nehnuteľností podľa zápisu pod č. Z-2935/2011 zo dňa 28.04.2011 (ďalej len „záznam z 28.04.2011“) na podklade Nálezu Ústavného súdu. Zápis na LV č. XXXX teda svedčil Obci Sokolany ako správcovi dane v zmysle ustanovení § 18 ods. 2 a § 99 ods. 1 zákona o miestnych daniach v spojení s ustanoveniami § 3 ods. 7 a ods. 10 písm. a) zákona č. 511/1992 Zb.

6. Krajský súd uznal námietku žalobcu, že skutočnosti vyplývajúce z Nálezu Ústavného súdu nemožno bez ďalšieho považovať za preukázanie opaku údajov zapísaných v katastri na LV č. XXXX, lebo z obsahu tohto rozhodnutia nevyplýva, ako má byť určená hranica medzi katastrálnymi územiami a do ktorého územia patrí sporné územie, pričom nález konštatuje porušenie procesných práv Mesta Košice, neprávoplatným sa stalo rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) a táto právna skutočnosť sa stala predmetom zánamu z 28.04.2011.

7. Za ďalšiu dôležitú okolnosť považoval krajský súd to, že žalobca odviezol daň za rok 2011 Obci Sokolany na základe výmeru, ktorý táto obec vydala. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18.05.2011, z ktorého citoval časti o nemožnosti zdanenia totožného predmetu dane dvoma správcami dane a o dôležitosti zápisu v katastri nehnuteľností pre určenie osoby daňovníka aj správcu dane.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenia strán

A)

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.), navrhol rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania.

9. Sťažovateľ tvrdil, že krajský súd vyhodnotil moment vyvrátenia hodnovernosti údajov katastra v

rozpore so znením § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Katastrálny zákon“) a s právnymi dôsledkami právoplatného rozhodnutia štátneho orgánu (Nález Ústavného súdu). S poukazom na § 5 ods. 2 a § 34 ods. 1 Katastrálneho zákona sťažovateľ uviedol, že záznam má evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam a samotné právo vzniká, mení sa alebo zaniká dňom účinnosti zákona alebo právoplatnosti príslušného rozhodnutia. Dňom právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu sa podľa sťažovateľa vec vrátila do odvolacieho konania, čím sa rozhodnutie vo veci určenia priebehu hranice stalo neprávoplatným a právny stav sa vrátil do pôvodnej podoby, kedy bolo sporné územie súčasťou Mesta Košice, keďže iné právoplatné rozhodnutie neexistovalo.

10. Podstatným bol podľa sťažovateľa fakt, že dátum zápisu správy katastra na základe právoplatného rozhodnutia štátneho orgánu nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam, keďže záznam je úkon správy katastra, ktorý má iba evidenčné funkcie, na čo bol sťažovateľ upozornený aj správou katastra. Nepovažoval za dôležité, kedy bol zápis rozhodnutia súdu vykonaný a či bola plomba v katastri nehnuteľností vyznačená alebo nie. Z povahy vyvrátenej právnej domnienky podľa neho vyplýva, že dôkazom opaku sa rušia akékoľvek účinky, ktoré by táto domnienka vôbec mohla vyvolať.

11. Podľa sťažovateľa existujúci zápis v katastri nehnuteľností je podľa zákona o miestnych daniach rozhodujúci iba pre určenie osoby daňovníka (§ 5) a pri zaradovaní pozemku do príslušnej skupiny (§ 6 ods. 1 a 3), ale ustanovenie § 18 ods. 2 hovorí o stave k 1.1. zdaňovacieho obdobia ako takom, bez jeho väzby na zápis v katastri nehnuteľností, ktorého hodnovernosť môže byť vyvrátená v zmysle Katastrálneho zákona (stratou právoplatnosti rozhodnutia správy katastra). Podľa sťažovateľa krajský súd rozhodol v rozpore s jestvujúcim právnym stavom, keď de facto rešpektoval v tom čase už neprávoplatné Rozhodnutie Správy katastra. Sťažovateľ trval na tom, že po zrušení uznesenia Najvyššieho súdu Ústavným súdom z tohto rozhodnutia správy katastra nemohli vyplývať žiadne právne účinky a bola tak vyvrátená domnienka hodnovernosti údajov katastra.

12. Podľa sťažovateľa tak logicky platil dovtedy existujúci právny stav, svedčiaci v prospech Mesta Košice, a preto Katastrálny odbor na základe tohto nálezu obnovil pôvodnú hranicu medzi katastrálnymi územiami.

13. Sťažovateľ tvrdil, že rozhodnutia vydané Ústavným súdom a všeobecnými súdmi sa priamo a nepriamo dotýkali určenia katastrálnej hranice medzi Obcou Sokolany a Mestom Košice, a žalobca bol ich účinkami dotknutý, a to aj v súvislosti s otázkou miestnej príslušnosti. Právoplatné rozhodnutia vydané v tejto veci majú právnu záväznosť pre všetky subjekty majúce akýkoľvek vzťah k nehnuteľnostiam, ktoré sa na spornom území nachádzajú.

14. S poukazom na ďalší priebeh sporu o hranicu katastrálnych území sťažovateľ uviedol, že sporné územie bolo súčasťou Obce Sokolany od 11.11.2008 do 08.11.2010, a potom od 10.08.2016 do 10.10.2017, nie však k 01.01.2011.

15. Sťažovateľ ďalej namietal proti tomu, že krajský súd považoval za podstatné odvedenie dane Obci Sokolany na základe platobného výmeru, pričom argumentoval, že Mesto Košice listom (výzvou) pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania na rok 2011 upozornilo žalobcu na stratu právoplatnosti rozhodnutia o určení priebehu hranice. Tvrdil, že žalobca napriek tomu podal daňové priznanie na rok 2011 Obci Sokolany a nie Mestu Košice; po doručení platobného výmeru Obcou Sokolany proti tomuto rozhodnutiu neuplatnil opravné prostriedky, ale daň uhradil. Sťažovateľ poznamenal, že v Obci Sokolany mal žalobca nižšiu daňovú povinnosť oproti Mestu Košice.

16. Sťažovateľ tiež upozornil na to, že nikdy netvrdil, že správcom dane z nehnuteľností v zdaňovacom období 2011 by okrem Mesta Košice mala byť aj Obec Sokolany. Uviedol, že keby žalobca uplatnil proti rozhodnutiu Obce Sokolany opravný prostriedok, prerušil by konanie až do meritórneho rozhodnutia o príslušnosti sporného územia, avšak takto ho s ohľadom na legislatívu preskúmať nemôže. Odmietol tiež námietku o možnom dvojitom zdanení žalobcu.

17. Ďalej sťažovateľ poprel aplikovateľnosť rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18.05.2011 (ktorým argumentoval žalobca aj krajský súd) na súdenu vec, pretože išlo podľa neho o diametrálne odlišný prípad (vtedy oprava chýb v katastrálnom operáte, teraz záznam).

18. Ku kasačnej sťažnosti sťažovateľ priložil aj vybrané odborné články, na ktoré v kasačnej sťažnosti odkazoval.

B)

19. Žalobca v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti spochybnil relevanciu odbornej spisby, na ktorú odkazoval sťažovateľ, pričom tiež pripojil vybrané odborné články a ďalej aj na ich základe argumentoval.

20. Trval na tom, že ako daňovník bol povinný plniť povinnosti podľa daňových predpisov, teda aj priznať daň tomu správcovi, v obvode ktorého sa nehnuteľnosť nachádzala k 01.01.2011, na určenie čoho bol jediným relevantným údajom zápis v katastri nehnuteľností, pričom aj samotný list vlastníctva má povahu verejnej listiny. Uviedol, že údaje katastra sú v zmysle § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona hodnoverné, ak sa nepreukáže opak, pričom opak mu bol preukázaný až záznamom v priebehu mesiacov apríl až jún 2011. K rozhodnému dňu 01.01.2011 nebola na príslušnom liste vlastníctva vyznačená plomba (viažuca sa ku konaniu o zázname) ani príslušná poznámka o spochybnení hodnovernosti údajov. Odmietol, aby takáto nečinnosť bola pričítaná na jeho zodpovednosť.

21. Žalobca sa dovoľával svojej dobromyseľnosti a uvádzal, že nebol oprávnený ani povinný rozhodovať a určovať, kto je príslušným správcom dane a spravoval sa zákonom a zápisom v katastri nehnuteľností. Poukázal pritom na zásadu materiálnej publicity. Uviedol, že nemohol ani s určitosťou vedieť, či Správa katastra vykoná zmenu zápisu na liste vlastníctva na základe Nálezu Ústavného súdu. Pritom poznamenal, že nebol účastníkom konania pred Ústavným súdom, a teda nález pre neho ani nebol záväzný.

22. Uviedol, že sa napriek tomu dopytoval, kto je príslušným správcom dane, pričom sa na základe stanovísk Obce Sokoľany a Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky spravoval týmto výkladom.

23. Ďalej žalobca spochybnil, či mala vôbec na základe Nálezu Ústavného súdu byť vykonaná zmena zápisu v katastri, keď nedošlo ani k vydaniu rozhodnutia o oprave chyby v katastrálnom operáte, ani k vyhláseniu právoplatného rozsudku súdu o určení práva k nehnuteľnosti. Tento nález konštatuje porušenie práv Mesta Košice v rovine procesnoprávnej, pritom ku dňu 01.01.2011 neexistovalo žiadne iné rozhodnutie, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, do ktorého katastrálneho územia patria nehnuteľnosti žalobcu, okrem rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktorým potvrdil rozhodnutie správy katastra o zmene hranice katastrálnych území v prospech k. ú. Z.. Preto podľa žalobcu Správa katastra konala v rozpore so zákonom pri zápise zmeny na základe Nálezu Ústavného súdu.

24. Žalobca uviedol, že v rozhodnom období (roky 2009-2011) postupoval so zachovaním rozumnej starostlivosti; napriek tomu sťažovateľ tvrdí, že mal žaloba uplatniť opravné prostriedky voči rozhodnutiu Obce Sokoľany.

25. Vo vzťahu k dani za rok 2009 žalobca uviedol, že Mesto Košice bolo v tom roku nečinné a žalobca zaplatil daň za rok 2009 Obci Sokoľany, ktorá mu vyrubila daň na podklade rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.11.2007 sp. zn. 6Sp/18/2007, ktorým vtedy krajský súd rozhodol o merite veci, teda o priebehu katastrálnej hranice.

26. K argumentácii sťažovateľa o rozdielnosti súdnej veci s okolnosťami rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/37/2010 žalobca uviedol, že napriek malým odchýlkam ide o druhovo rovnaké prípady, a preto by mali byť posudzované rovnakým spôsobom.

27. Žalobca napokon navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

IV.

Právne názory kasačného súdu

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

29. Kasačný súd rozhodoval o kasačnej sťažnosti žalovaného, ktorý tvrdil, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s oboma dôvodmi, pre ktoré považoval krajský súd preskúmané rozhodnutie za rozporné so zákonom, teda s názorom o záväznosti údajov katastra i o neprípustnosti dvojitého zdanenia.

30. Argumentáciu sťažovateľa v zásade možno zhrnúť do tvrdenia, že údaje o dotknutých

nehnutelnostiach, zapísané v katastri nehnuteľností ku dňu 01.01.2011, boli vyvrátené a stratili hodnovernosť tým, že Nálezom Ústavného súdu bolo zrušené uznesenie Najvyššieho súdu o odmietnutí odvolania Mesta Košice proti potvrdzujúcemu rozsudku Krajského súdu v Košiciach v konaní o opravnom prostriedku (podľa 3. hlavy piatej časti O.s.p.) proti Rozhodnutiu Správy katastra, ktorým sa rozhodlo o priebehu hranice katastrálneho územia Z. v prospech Obce Sokolany. Na podporu tohto svojho tvrdenia sťažovateľ uvádzal, že záznam nemá právotvorný charakter, resp. má len evidenčnú funkciu, čím naznačoval, že nie je vôbec dôležité, kedy k vykonaniu záznamu (28.04.2011) došlo.

31. V konaní nebola sporná chronológia sporu o priebeh hranice katastrálnych území, ani chronológia daňového konania, preto kasačný súd vychádza z nesporných údajov, ktoré obsiahlo popísal aj krajský súd v napadnutom rozsudku. Sporným tak ostala len otázka, či pre určenie, ktorý samosprávny celok (Obec Sokolany/Mesto Košice) bol príslušným správcom dane z nehnuteľností pre rok 2011. Krajský súd zrozumiteľne odôvodnil svoje stanovisko, podľa ktorého boli v daných okolnostiach rozhodujúce údaje zapísané v katastri nehnuteľností ku dňu 01.01.2011 (predovšetkým údaj, že nehnuteľnosti sa nachádzajú v k. ú. Z.). S týmto právnym posúdením veci sa kasačný súd stotožňuje a preto len čiastočne zopakuje a nanovo sformuluje argumenty v jeho prospech.

32. Je zrejmé, že určenie, ktorý správca dane je príslušný na správu dane z nehnuteľností, má veľký význam nielen z hľadiska procesného, ale má dopady aj na finančné záujmy, teda príjmovú stránku jednotlivých obcí, keďže príjem z dane z nehnuteľností je príjmom obce, na území ktorej sa nehnuteľnosť nachádza. Zároveň je treba mať na zreteli právnú istotu daňovníka, ako i všeobecnú schopnosť vlastníkov nehnuteľností zúčastňovať sa (či aspoň sledovať vývoj) sporov medzi obcami o priebeh hraníc katastrálnych území.

33. Zaiste aj kvôli predchádzaniu sporom, zjednodušeniu správy daní, ako i umožneniu predvídať daňové povinnosti na jednej strane a daňové príjmy na druhej strane zákonodarca ustanovil za rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia (§ 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach, § 3 ods. 10 písm. a/ zákona č. 511/1992 Zb.). Zároveň § 71 ods. 1 Katastrálneho zákona okrem iného uvádza, že záväzné údaje katastra sa používajú na účely správy daní a poplatkov. Podľa § 41 ods. 1 sa práva k nehnuteľnostiam sa vpisujú do listu vlastníctva a do súboru popisných informácií katastra; tým sa stávajú hodnovernými, prípadne aj záväznými údajmi katastra.

Podľa § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Podľa ods. 2 údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra "E".

Podľa § 71 ods. 3 Katastrálneho zákona údaje katastra, ktorých hodnovernosť je vyvrátená, sa nesmú používať.

34. Sťažovateľ vo všetkých štádiách konania v podstate tvrdil, že napriek tomu, že ku dňu 01.01.2011 sa podľa údajov katastra zdaňované pozemky nachádzali v k. ú. Z., nemalo sa vychádzať z údajov katastra, pretože ich hodnovernosť bola podľa neho vyvrátená tým, že v dôsledku účinkov Nálezu Ústavného súdu prestalo byť právoplatné Rozhodnutie Správy katastra (v spojení s nadväzujúcimi rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu). Ako však výstižne argumentoval žalobca a aj krajský súd, Ústavný súd nerozhodoval meritorne o priebehu hranice katastrálnych území, ale rozhodoval o porušení procesných práv Mesta Košice. V zmysle § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona, ako i celkovej koncepcie katastra nehnuteľností však hodnovernosť údajov katastra je vyvrátená až vtedy, keď sa preukáže opak týchto zapísaných údajov. A tak, hoci nepochybne dňom právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu sa Rozhodnutie Správy katastra stalo opäť neprávoplatným, nemožno zo známych skutkových a právnych okolností dovodiť, že by od toho dňa bolo zároveň preukázané, že zdaňované nehnuteľnosti nepatria do k. ú. Z.. Ani fakt, že Rozhodnutie Správy katastra, na základe ktorého bol vykonaný záznam v roku 2009 (v prospech Obce Sokolany), stratilo právoplatnosť, nemal vplyv na to, že záväzným údajom katastra ku dňu 01.01.2011 bol zápis zdaňovaných nehnuteľností do

k. ú. Z..

35. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že krajský súd de facto rešpektoval v tom čase už neprávoplatné Rozhodnutie Správy katastra, mylí sa. Krajský súd rešpektoval údaje katastra ku dňu 01.01.2011, pričom abstrahoval od toho, na základe čoho a akým procesom sa tieto údaje do katastra zapísali; zároveň absentovalo rozhodnutie, ktorým by bol takto zapísaný údaj vyvrátený, teda dôkaz o nesprávnosti zapísaného údaju. Tento postup krajského súdu bol správny a vyplýva aj citovaných ustanovení zákona.

36. Pre posúdenie veci je irelevantným právnym problémom, či v dôsledku účinkov Nálezu Ústavného súdu mala byť podľa zákona (záznamom) vykonaná zmena zápisu v katastri alebo nie, a kedy táto zmena mala byť vykonaná.

37. Rovnako aj z hľadiska účelu právnej úpravy katastra nehnuteľností (zvlášť ustanovení o záväznosti a hodnovernosti), ako i požiadavky právnej istoty v daňových veciach, kasačný súd nepochybuje o správnosti právneho názoru a rozhodnutia krajského súdu, keď za rozhodujúce pre vyrubenie dane ako i pre určenie správcu dane považoval údaje zapísané v katastri nehnuteľností ku dňu 01.01.2011. Za rozporné so zákonom teda považoval prvostupňové rozhodnutie i preskúmané rozhodnutie, ktoré vychádzali z neochvejného (no nepodloženého) presvedčenia konajúcich úradov, že zdaňované nehnuteľnosti k onomu dňu patrili do k. ú. R. a teda nachádzali sa v Meste Košice. Pre rozhodovanie oboch správnych orgánov totiž boli záväzné údaje katastra, pretože tie neboli vyvrátené dôkazom o opaku. Strata právoplatnosti Rozhodnutia Správy katastra totiž sama osebe nemá účinky opačného rozhodnutia.

38. Kasačný súd sa nebude na tomto mieste venovať sporom o výklad obsahu tradičného pojmu materiálna publicita katastra a správnosť jeho použitia na aktuálnu právnu úpravu, čo sa stalo medzi stranami v konaní o kasačnej sťažnosti sporným. Rovnaký postoj zaujíma kasačný súd k náznamom sporu o záväznosť súdneho rozhodnutia (najmä rozhodnutia ústavného súdu). Pre rozhodnutie vo veci totiž postačuje vyššie poskytnutý výklad, podľa ktorého pre určenie správcu dane a ostatných pre daňové veci rozhodujúcich skutočností sú záväzné údaje zapísané v katastri, ak nie je preukázaný opak; v prejednávanej veci nijakým rozhodnutím do dňa 01.01.2011 nebolo meritórne (ani len neprávoplatne) rozhodnuté o tom, že údaj katastra (o identite katastrálneho územia) je nesprávny.

39. S týmito úvahami potom čiastočne súvisí druhý okruh argumentov sťažovateľa, ktorý spochybňoval záver krajského súdu o relevancii odvedenia dane Obci Sokolany zo strany žalobcu. Kasačný súd opäť zdôrazňuje dôležitosť hodnoty právnej istoty v daňových veciach, ktorá sa v obdobných situáciách, ako je súdená vec, prejavuje nielen v podobe zásadnej nezmeniteľnosti a záväznosti právoplatných rozhodnutí (rozhodnutie Obce Sokolany), ale aj v daňových veciach významnou požiadavkou na rozpoznateľnosť či predvídateľnosť povinností daňového subjektu. Žalobca mal právo (a vlastne aj povinnosť) vychádzať pri podávaní daňového priznania zo záväzných údajov katastra, pokiaľ neboli relevantným spôsobom vyvrátené. Za takéto vyvrátenie nemožno považovať výzvu na podanie daňového priznania Mestom Košice, v ktorej sa odkazovalo na Nález Ústavného súdu (kasačný súd poznamenáva, že rovnakú výzvu Mesto Košice adresovalo žalovanému aj vo vzťahu k zdaňovacím obdobiam rokov 2009 a 2010). Nie je namieste ani vyčítať žalobcovi, že nepodal opravný prostriedok proti platobnému výmeru Obce Sokolany, pokiaľ bol uzročený so svojou daňovou povinnosťou, navyše pri vynaložení primeranej obozretnosti. Kasačný súd poznamenáva, že nie je možné od daňového subjektu očakávať, že bude osobitne zisťovať ešte aj to, na základe akého právneho titulu a akým právnym postupom boli do katastra zapísané štandardné údaje o tom, v ktorom katastrálnom území sa nachádza jeho nehnuteľnosť, a prípadne sa potom zaoberať otázkou, aký postup zvolí príslušný katastrálny orgán po strate právoplatnosti tohto titulu.

40. Napokon sťažovateľ namietal proti poukazovaniu krajského súdu na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18.05.2011, tvrdiac, že išlo o mierne odlišný skutkový stav. V uvedenom prípade síce išlo o odlišný skutkový stav, ale vtedy Najvyšší súd trval na záväznosti údajov katastra na daňové účely dokonca aj v prípade rozporu zapísaných údajov s verejnými listinami (právoplatnými rozhodnutiami). V súdenom prípade však nebol preukázaný ani len rozpor medzi verejnou listinou existujúcou k 01.01.2011 a zapísanými údajmi katastra.

41. Keďže kasačný súd nezistil ani nesprávne právne posúdenie zo strany krajského súdu, a ani iné okolnosti uvádzané sťažovateľom nevyhodnotil ako dôvod pre zrušenie rozsudku krajského súdu, kasačnú sťažnosť zamietol.

42. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov tohto konania, keďže sťažovateľ v tomto konaní nebol úspešný, čo znamená úspech žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.